

РЕШЕНИЕ

№ 3571

гр. София, 02.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **3324** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, депозирана от директора инж. Е. А. против Решение от 31.01.2021 г., постановено по АН дело №6705/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18-и състав, с което е отменено Наказателно постановление №23-003131/09.03.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Със същото на [фирма], [населено място] на основание чл.414, ал.1 КТе била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.107р, ал.2 КТ.

В жалбата се развиват подробни съображения за неправилност на обжалваното решение, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи. Иска се отмяната му и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, респективно постановяване на друго решение, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът [фирма], [населено място], чрез процесуалния си представител адв. В. И. от САК в с.з. оспорва касационната жалба. Подробни доводи за правилност на

обжалваното съдебно решение излага в писмена защита, поради което счита, че същото следва да бъде оставено в сила.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, ХХІ касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е и основателна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №23-003131/09.03.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ с което на [фирма], [населено място] на основание чл.414, ал.1 КТ е била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.107р, ал.2 КТ.

С обжалваното в настоящото производство решение Софийски районен съд е приел, че същото подлежи на отмяна при съответно прилагане на чл.335, ал.2, вр. чл.348, ал.3, т.3 НПК, вр. чл.84 ЗАНН с уточнението, че поначало изчерпателната уредба по чл.63, ал.1 изр.1 ЗАНН не предвижда възможност за връщане на преписката за ново разглеждане. Въззивният съд е приел, че в случая АНО не притежава съответната компетентност, като се е мотивирал с разпоредбата на чл.16, ал.2 УПИАГИТ, вр. с приложението към чл.7, ал.5 от същия, тъй като обвинението се отнася до твърдяно извършено на територията на област С.-град административно нарушение. Посочено е също, че чл.6, ал.2, т.14 от УПИАГИТ само дава възможност на изпълнителния директор на ИАГИТ да определи конкретен обхват на дейност и компетентност на инспекторите по труда, но в рамките на императивното правило по чл.16, ал.2 от УП, което се отнася и до дейността на ръководителя на съответната ДИТ.

При тези мотиви НП е отменено, като СРС е счел за безпредметно да обсъжда друго. Настоящата касационната инстанция приема, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 18-ти състав, е постановил съдебното решение при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр. чл.63 ЗАНН.

За да се прецени компетентността както на актосъставителя, така и на АНО на първо място следва да се прецени мястото на извършване на нарушението, възприето от АНО, което не е изрично посочено в НП. В обжалваното решение липсват мотиви в тази насока, при което е неясно защо СРС е приел, че както АУАН, така и НП са издадени от некомпетентни органи.

В тази насока настоящият съдебен състав приема, че за да се определи мястото на извършване на нарушението, относимо към компетентността на актосъставителя и издателя на НП, когато същото не е изрично посочено в нарушение на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, следва да се вземе предвид мястото, възприето от АНО. С оглед описанието в НП, следва извода, че АНО е приел, че процесното нарушение е извършено в обект бърза закуска „S.“, находящ се в [населено място], [улица], по отношение на който няма спор, че се намира в район „В.“ – СО, където

санкционираното дружество е приело на работа от предприятието, осигуряващо временна работа [фирма] 11 човека, което е повече от 30 на сто от общия брой на работещите при него работници и служители – 0 човека. Предвид това настоящата съдебна инстанция намира за неправилни изводите на районния съд, че както актосъставителят, така и наказващият орган не са имали съответната компетентност. Разпоредбата на чл.416, ал.1 КТ предвижда, че нарушенията на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи. Именно такъв орган е актосъставителя П., заемаща длъжността главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Посочената разпоредбата пряко делегира правомощия на актосъставителя. Съгласно чл.21, ал.2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" правомощия на инспектор имат ръководителите на административни звена в специализираната администрация, служителите, назначени на длъжност инспектор, юрисконсултите, както и други служители на Агенцията, назначени на експертни длъжности, които са изрично упълномощени от изпълнителния директор - такова лице е била първанова. Разпоредбата на чл.21, ал.4, т.3 от Правилника пък дава право при установяване на нарушение на законодателството инспекторът да съставя акт за установяване на административно нарушение и образува административнонаказателно производство. Безспорно по делото е установено, че актосъставителят е заемал длъжност с инспекторски права и следователно е имал компетентността да съставя АУАН съобразно териториалната си компетентност. Действително, както е посочил и СРС, съгласно чл.16, ал.2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" Дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област, т. е. ДИТ Софийска област поначало следва да осъществява правомощията си само на територията на Софийска област или по-точно казано, само по отношение на дейности, които се извършват на територията на Софийска област. От друга страна обаче, разпоредбата на чл.6, ал.2, т.14 от Правилник предвижда, че Изпълнителния директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труд. Видно е, от приложените по делото заповеди, издадени на основание сочената правна норма от правилника, че изпълнителният директор на ИА "ГИТ", на първо място със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. е дал правомощия на служителите на ДИТ Софийска област да упражняват контролна дейност и на територията на район "В." - Столична община, т. е. извън Софийска област, и на второ място със Заповед №3-0025/08.01.2019 г. още повече е разширил териториалния обхват на контролна дейност, определен с преди това посочената заповед. Безспорно е, че съобразно посочените по-горе прави норми, областите дирекции осъществяват дейността си в точно определена област, но това не пречи, при необходимост, изпълнителния директор на ИА "ГИТ" да разшири обхвата на дейност на определени служители, за определен период от време, както в случая е процедирано по отношение на контролната дейност на служителите от ДИТ Софийска област.

По силата на чл.416, ал. 5, вр. чл. 399 от КТ конкретният наказващ орган е бил компетентен да издаде процесното НП, доколкото АУАН е съставен от служител на ДИТ Софийска област. Разпоредбата на чл.16, ал.4, т.2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" предвижда Директорите на дирекции "Инспекция по труда" да осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН. Няма спор, че

именно лицето А., издала процесното НП, е заемала длъжността Директор на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". Поради посочено АУАН № 23-003131/06.01.2020 г. е съставен, съответно НП № 23-003131/09.03.2020 г. е издадено, от компетентни за това органи, в рамките на дадените им от закона правомощия, при спазване на принципите за териториална и материална компетентност.

Като е приел противното СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

Предвид обстоятелството, че въззивният съд не е изложил никакви фактически и правни изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното производство, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, то на основание чл.222, ал.2 АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да му присъди разноски за настоящата инстанция на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в размер от 80 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и чл. 222, ал. 2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 31.01.2021 г., постановено по АН дело №6705/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18-и състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.